

Så er det muligt, at vi bliver nødt til at præcisere nogle ting, for at de står endnu klarere, og det er jeg som sagt meget parat til at vi kan gøre i form af i første omgang en teknisk gennemgang og selvfølgelig efterfølgende udvalgsarbejde med spørgsmål og svar, som vi plejer.

Men hovedmålsætningen er selvfølgelig, at vi får sikret øget konkurrencekraft og flest muligt nye højteknologiske arbejdspladser. Og den målsætning håber jeg – og det var også det jeg hørte – at der er bred enighed om. Det må der jo næsten selvsagt være, når man har fulgt den offentlige debat gennem de seneste uger og måneder, og når vi må erkende, at der er rigtig mange arbejdspladser, der er forsvundet af den type arbejdspladser, hvor det er lønnen, der vægter så tungt, at opgaven meget bedre og mere effektivt og ud fra markedsvilkårene lettere kan udføres i Østeuropa, Fjernøsten og mange andre steder.

Derfor er vi nødt til at sikre os nogle flere arbejdspladser, hvor videnindholdet er i top, ikke kun for så vidt angår produktionen, men selvfølgelig i allerhøjeste grad også produkterne.

Der tror vi, at det her kan medvirke til en mere professionel håndtering af de resultater, der skabes, og hvor vi jo må sige, og det siger jeg i relation til ordførere, der havde visse betænkeligheder omkring omfanget af den her lov, at det jo indtil videre ikke har været problemet. Tværtimod har der jo været en utrolig tilbageholdenhed, og det har været et ganske beskedent antal patenter, der er blevet taget, og ganske få resultater fra universiteter og sektorforskningsinstitutioner, som er blevet til produkter som sådan.

Derfor synes jeg indtil videre, at det i hvert fald er et klart mål, at vi får endnu flere endnu længere frem på banen på en mere professionel måde, men hvor vi fastholder – og det er jo det, som vi har gjort os i hvert fald store anstrengelser for – at der er klare skillelinjer, netop når vi ser på de kerneområder, som er på universiteterne, og med hensyn til at udnytte de muligheder, som kommer ud af forskningen.

Og der vil jeg meget gerne slå en tyk streg under konkurrenceforvriddning. Det er meget vigtigt, synes jeg, at vi holder os det for øje, at når vi nu inviterer offentlige institutioner og dermed skattekrone længere frem på banen over på den banehalvdel, hvor i hvert fald vi liberale mange gange har været utrolig forsigtige, så i det mindste sikrer, at der ikke er problemer med hensyn til konkurrenceforvriddning.

Derfor har vi den skillelinje, og derfor har vi også lavet den model, som i lovforslaget på side

8 er blevet skitseret, og som måske, kunne jeg forstå især på en af ordførerne, ikke er så klar, som den burde være.

Men som sagt er det nok ikke ligefrem fra Folketingets talerstol, det er mest hensigtsmæssigt at gå i dybden med de forskellige tekniske begreber og den tegning, som jeg efterhånden er blevet helt fortrolig med. Den vil jeg gerne forsøge, om jeg også kan gøre ordførerne fortrolige med, eller i hvert fald om vi måske kunne finde frem til en endnu bedre model. Det vil jeg slet ikke lade stå uprøvet hen.

Kl. 22.45

Jeg noterede, at i hvert fald fru Anne Grete Holmsgaard var meget betænkelig, hvis det var således, at der kom for meget tvang ind i det. Der var også et par andre ordførere, der nævnte det. Der vil jeg gerne sige, at det skulle gerne stå meget klart, at også på det her område er regeringen imod tvangsægteskaber. Vi ønsker absolut ikke, at der skal være tvang involveret, men vi håber til gengæld, at vi kan få det fremstillet på en sådan måde, at det både kan være attraktivt og interessant for de aktører, som vi har på dette område på universiteterne og inden for sektorforskningsverdenen, men altså ikke tvang. Også den frihed, som ligger i den omtalte model i lovforslaget, skulle gerne klart tilkendegive, at den er til stede i virkelighedens verden.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil sagde, at al forskning hverken skal eller kan omsættes i produktion. Hr. Jesper Langballe var inde på noget tilsvarende. Det vil jeg gerne medgive at det er jeg helt enig i. Men vi har jo oplevet det stik modsatte, at vi i Danmark i utrolig ringe grad har omsat nogle af de resultater, som måske lå lige for, så de ikke er blevet udnyttet. Det er det, som vi med det her forslag gerne vil give mulighed for at de får lettere ved at blive. Derfor synes jeg ikke, at problemet er, at alt skal omsættes. Tværtimod synes jeg, at for få af de gode resultater, som vi er blevet præsenteret for gennem de seneste år, er blevet udnyttet godt nok.

Som sagt ser jeg frem til næsterunde og meget gerne omkring et bord, hvor vi har embedsfolkene med, sådan at vi kan komme et spadestik dybere og få belyst nogle af de ting, som flere af ordførerne var inde på her ved aftenens første behandling.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Blot en enkelt kommentar. Jeg er ikke helt sikker på, at hr. Jesper Langballe og jeg havde samme